

Република Србија
ВИСОКИ САВЕТ СУДСТВА
Број: 06-00-3/2020-01
Датум 28.01.2020. године
Београд

**ЗАПИСНИК СА ТРЕЋЕ РЕДОВНЕ СЕДНИЦЕ
СТАЛНОГ САСТАВА ВИСОКОГ САВЕТА СУДСТВА
одржане 28. јануара 2020. године**

Седница је почела у **10,00** часова.

Седници су присуствовали: Драгомир Милојевић, председник Високог савета судства, Бранислава Горавица, Александар Пантић, Саво Ђурђић, Иван Јовичић, Матија Радојичић и Славица Милошевић Газивода, изборни чланови Високог савета судства из реда судија и Петар Петровић, председник Одбора за правосуђе, државну управу и локалну самоуправу. Поред чланова Савета, седници су присуствовале Мирјана Павловић, секретар Високог савета судства и Мила Стаменковић, в.д. помоћника секретара Високог савета судства.

Седница Савета се тонски снима.

Драгомир Милојевић, председник Високог савета судства, отвара Трећу редовну седницу сталног састава Високог савета судства и ставља на усвајање следећи:

ДНЕВНИ РЕД

1. Усвајање записника са Двадесет седме седнице која је одржана 24.12.2019. године, са Прве седнице која је одржана 10.01.2020. године и са Друге седнице која је одржана 15.01.2020. године;
2. Доношење одлуке о јавном оглашавању Високог савета судства поводом изјава државних функционера у вези рада судија;
3. Разматрање и усвајање Годишњег програма рада Високог савета судства за 2020. годину;
4. Разматрање захтева за упућивање судије на рад у други суд;
5. Доношење одлуке о престанку судијске функције због навршења радног века;
6. Разно.

Чланови Савета нису имали примедби ни допуна на предложени дневни ред те су [REDACTED] донели одлуку да се усвоји предложени дневни ред за Трећу редовну седницу сталног састава Високог савета судства.

Високи савет судства прешао је на рад седнице по усвојеном дневном реду.

1. Усвајање записника са Двадесет седме седнице која је одржана 24.12.2019. године, са Прве седнице која је одржана 10.01.2020. године и са Друге седнице која је одржана 15.01.2020. године;

- Високи савет судства [REDACTED] својно записник са Двадесет седме редовне седнице Високог савета судства која је одржана 24.12.2019. године, записник са Прве редовне седнице Високог савета судства која је одржана 10.01.2020. године и записник са Друге редовне седнице Високог савета судства која је одржана 15.01.2020. године.

[REDACTED]

2. Доношење одлуке о јавном оглашавању Високог савета судства поводом изјава државних функционера у вези рада судија;

Драгомир Милојевић, председник Савета је истакао да је поводом ове тачке дневног реда судија Бранислава Горавица израдила писани нацрт саопштења, као и судија Саво Ђурђић, који су достављени у материјалу свим члановима Савета на упознавање, и поводом ове тачке дневног реда отворио је дискусији.

Након добијене речи, судија Бранислава Горавица је навела да је направила један краћи Нацрт саопштења, који је достављен свим члановима Савета, а да је судија Саво Ђурђић мало допунио Нацрт саопштења, који је непосредно пре почетка седнице достављен свим члановима Савета, са којим је она такође сагласна.

Након добијене речи, судија Александар Пантић је навео да је сагласан са Нацртом обавештања који је доставила судија Бранислава Горавица, с обзиром да овај други Нацрт саопштења који је доставио судија Саво Ђурђић, а који је допуњен не односи се на предмет саопштења. С обзиром да предмет саопштења није материјални положај судија, нити учешће у расправи судија о документима, већ је предмет ове тачке дневног реда оглашавање Високог савета судства поводом изјава државних функционера у вези рада судија.

Након добијене речи, судија Саво Ђурђић је навео да ова тема није проузрокована само наступом државног секретара Министарства правде у јавности, који је између осталог рекао да постоји пример Француске где судство није грана власти, већ ауторитет, а судије и тужиоце поставља председник државе, то је изјавио Радомир Илић, државни секретар Министарства правде, за Прву телевизију, и приликом наведене изјаве је додао да је то пример добре праксе. Судија Саво Ђурђић је истакао да према изнетим речима државног секретара Министарства правде, произилази у Републици Србији да уместо председник да поставља судије, имамо оне који седе са криминалцима у хотелу „Шумадија“. Према званичним извештајима из емисије са те телевизије, говорио је „шта ћемо са притиском других судија, адвоката, комшија у случају Филипа Кораћа“. Судија Саво Ђурђић је истакао да је он, државни секретар тада рекао да су постојала два пута, да се истрага обустави, или да се истрага прекине и да се поставља питање какви су све мотиви могли да буду да се донесе одлука о обустави, наводећи да су тужилаштво и судство постала два затворена система, а оне које је народ изабрао „нико ништа не пита“. Такође, је изјавио да „судије данас бирају судије, судије данас разрешавају судије, оне које је народ бирао и које су грађани изабрали, нико ништа не пита“. На крају је својом изјавом оценио да су судство и тужилаштво постали неодговорне гране власти и затворени системи који брину само о себи и које нико не контролише екстерно. Судија Саво Ђурђић је истакао да је ова изјава дата на телевизији поводом питања правосуђа и конкретних случајева и помињање имена одређених судија. У јавности се такође у том периоду обраћао и председник Републике Србије, то је било половином јануара, и сматра да су то озбиљне ствари да заслужују једно опширније реаговање, саопштењем Високог савета судства. После тога, Друштво судија и нека друга струковна удружења су се обратила јавности, те стога сматра да треба достављени Нацрт саопштења, који је сачинила судија Бранислава Горавица, треба подвући и појачати, овим што је додао у Нацрту саопштења, кој је он доставио члановима Савета. Истакао је да би тебало да се подвуче да функционери Владе Републике Србије и посланици су дужни да се придржавају закона и Кодекса понашања и да Високи савет судства од свих учесника у јавном животу тражи већу заштиту судске независности и доследну примену принципа поделе власти у демократском друштву владавине права и да позове надлежне органе и институције да обезбеде услове за несметано вршење судске власти и адекватан материјални положај судија и свих запослених у правосуђу и истовремено да буде равноправно укључен у расправу у свим питањима и у припреми свих документа који се тичу судија и судова, чију независност и самосталност, према Уставу и важећим законима, ВСС гарантује и обезбеђује. Истакао је да је јако важно да и ова реченица уђе у саопштење Савета, јер је то и одговор на „прозивање“ наше највеће, најстарије стурковно Удружење судија Републике Србије, да не радимо своје уставне дужности. Стога сматра да саопштење Савета мора бити „јаче“ и свеобухватније. Истакао је да је Савет погрешно што се раније није огласио када су били наступи са највишег нивоа власти, јер Савет није само највиши орган у судској управи, већ орган који је постао из закона ове земље и мора да штити судије и правосудни систем, да га развија и прати и неће нико други то боље радити.

Након добијене речи Петар Петровић је навео да поводом ове тачке дневног реда се изузима од гласања, и истиче да се превише пажња придаје појединим изјавима, како народних посланика тако и неких државних функционера, те да ова изјава „да се уведе ексерне контроле судске власти“, нарочито „боде очи“, и поставио питање ко је то од Владе Републике Србије, или парламента, као највећег законодавног органа донео одлуку да се крене у екстерну контролу судске власти? Ако неко од чиновника владиних из било

ког министарства изрази неко своје мишљење, као што су своја мишљења изражавали и судије и тужиоци, не треба посебно реаговати, а посебно имајући у виду да је након ове изјаве која је предмет расправе са највишег државног нивоа извршне власти речено да никоме не пада напамет да екстерно контолише судску власт. Стога не треба се водити изјавом датом од стране једног нижег владиног чиновника, а при чему се не спомињу изјаве високих функционера Републике Србије који су против дате изјаве у јавности, које изјаве се користе у дневно политичке сврхе, а истовремено се нигде не спомиње учешће неких судија, судије Мајића или тужиоца Лазића у разним политичким емисијама на телевизији, где дају коментаре који не иду у прилог ни извршној нити законодавној власти, те се извршна ни законодавна власт поводом тога није огласила саопштењем нити на било који други начин. Слаже се и подржава да правосуђе, односно судска и тужилачка власт треба да буде апсолутно независна и самостална, али је мишљења да не треба реаговати на сваку изјаву појединаца које се тичу како судске тако и тужилачке власти. Истакао је да у Народној скупштини Републике Србије има 250 посланика, и нису сви ни довољно образовани да би могли да коментаришу судске одлуке, тако да се превише дигла „прашина“ око толико малих небитних ствари.

Након добијене речи, судија Славица Милошевић Газивода је истакла да јој је изузетно драго да Високи савет судства са стављањем ове тачке дневног реда, врши једну од основних својих функција а то је заштита независности правосуђа, коју је овом приликом узео у разматрање. Навела је да је судија преко двадесет пет година, и стога истиче да није ексклузивитет ове власти нити је нешто ново да извршна и законодавна власт, покушавају на разне начине да утичу и да анулирају Уставом загарантовану независност правосуђа као једну од три гране власти. Истакла је да се сви сећају, то је било пред крај деведесетих година, када је донет Закон о информисању, где је након тога дошло до промене власти, и тада је преко 40 колега остало без посла, само зато што су примењивали закон који је донет, тако што је предложен од стране извршне, а усвојен од стране законодавне власти. Такође се сви сећају и реизбора 2009. и 2010. године, који је био директан удар на независност правосуђа. У задњих пар година, како у медијима тако и у скупштини, а нарочито од када су кренуле расправе о измени Устава Републике Србије, и уставним амандманима, у наступима представника извршне и законодавне власти, може се видети потпуно неразумевање поделе власти, постојања три гране власти, положаја и независности правосуђа. Навела је да годину, годину ипо дана узназад сви су били сведоци изјава државног секретара Министарства правде, господина Бацковића, када је навео да „судије отимају децу“, коју изјаву је дао на телевизијама са националном фреквенцијом и то све у склопу расправе о уставним амандманима и будућег положаја судија и састава Високог савета судства, до скорашње изјаве државног секретара Министарства правде, Радомира Илића, којег је цитирао судија Саво Ђурђић, али није објашњено и врло је битно нагласити да изјава „да су судство и тужилаштво постали два потпуно затворена система, а оне које је народ изабрао ништа нико не пита“ није истинита. Истакла је да треба јавно рећи да до сада, по важећем Уставу Републике Србије и по важећим законима, и те како се народ пита преко својих представника у скупштини, ко ће да постане судија или не. Сваки судија који тренутно ради у Републици Србији има легитимитет од народа преко својих представника у Народној скупштини Републике Србије. Навела је да је судијска функција једна од функција и уопште послова који су највише транспарентни и подложни провери. Судије не само да именује скупштина, сваки судија је ограничен у свом поступању и процесним и материјалним законима, које доноси скупштина. Сваки судија у одређеном временском периоду подлеже вредновању свог рада, на сваку одлуку сваког судије је могуће уложити правни лек и на крају против сваког судије сваки грађанин ове државе може да поднесе дисциплинску пријаву. Никако се не

може рећи да је судство грана власти која је затворена, неодговорна и да је то систем који је недодирљив, да судије саме себе бирају и саме себе разрешавају. Истакла је да се не слаже са дискусијом члана Савета, Петра Петровића, да се ради о неким нижим државним службеницима, јер се ради о континуираном подгревању и стварању лоше слике о правосуђу, тако да је свака изјава нарочито државног секретара, који представља Министарство правде утиче на општу слику о правосуђу. Нвела је да смо сведоци да највиши функционери, и то председник државе, изјављује и то на телевизији са националном фреквенцијом, да је сит судова, тужилаштва, и да тренутно не може да их смени јер би неко „гракнуо“ и Европа. У изјавама представника законодавне власти који се директно преносе на јавном сервису, могу се чути коментари посланика који су крајње ниподаштавајући, непримерени и противправни, када је реч о правосуђу и сталног прозивања, као што се и сад чуло за прозивање појединих колега, у овом случају судије Миодрага Мајића. Некоме судија Миодраг Мајић може бити симпатичан, некоме мање симпатичан, може да неко коментарише да је учествовао у овој или оној емисији и то је све ствар за дискусију, али начин на који се коментарише судија Миодраг Мајић, за изнето мишљење у својим пресудама које је донео као судија Апелационог суда у Београду, од стране народних посланика и то у директном преносу на јавном сервису, креира слику о целом правосуђу, коју шаље Народна скупштина Републике Србије и народни посланици, што је крајње не примерено и недопустиво. Сматра да је то због тога што Високи савет судства, није адекватно одреаговао први пут када се то десило и заштитио судију. Посебно је истакла да је управо због те атмосфере која је направљена, детаљно и будно пратила излагање судије Мајића, чак и у „Утиску недеље“, која је политичка емисија, и није запазила да је у свом било ком коментару, ишао мимо коментара о правосуђу. Први напади су били када се радило о уставним амандманима. Мишљење судије Мајића, због кога је нападан, потпуно је исто са мишљењем и ставом који је дао овај Високи савет судства. Навела је да је пре неки дан је лично чула на директном преносу скупштине, да је посланик доктор примаријус Бранимир Ранчић, отишао и за корак даље. Господин Ранчић је рекао и то у расправи о законима о култури, „да хипотетички сви замислимо да Малчанском берберину се постави адвокат Гајић, а да на крају дођемо до тога да му суди судија Мајић, и Малчански берберин би био ослобођен“. Истакла је да су ове изјаве благо речено „страшне“. Сматра да је Високи савет судства такође пропустио да одреагује на догађај који се одиграо на седници Народне скупштине Републике Србије, на којој су били присутни чланови Савета, судија Бранислава Горавица и судија Александар Пантић, те да реченица која је том приликом била изречена од стране народног посланика осликава став и однос законодавне власти и извршне према правосуђу а то је реченица „да члановима Високог савета судства треба да се тресу „гаће“ или „ноге“ када се појаве пред посланицима у скупштини“. Истакла је да је по њеном мишљењу минимум да се Савет огласи саопштењем, садржине које је достављено у виду Нацрта у материјалу за седницу, јер ипак треба да Савет задржи неко своје достојанство и културу у обраћању и давању саопштења, тако да се апсолутно слаже са предложеним Нацртом саопштења.

Констатује се да је у 11,00 часова седницу напустио Петар Петровић, због неодложних пословних обавеза.

Након добијене речи, судија Бранислава Горавица је истакла да у уводном обраћању када је споменула Нацрт саопштења, није детаљније говорила, то стога сматра да је неопходно и добро је што се дискутује о овој теми и да је неопходно да се поводом тога и Високи савета огласи. Судија Бранислава Горавица је прочитала Нацрт саопштења, који је написала и који је достављен свим члановима Савета а који гласи: „Високи савет судства изражава озбиљну забринутост због понашања и изјава високих државних

функционера, којима се у јавности ствара неповерење у правосуђе и руши ауторитет суда и судија. Тиме се подрива Уставом загарантована подела власти, као темељни основ правне државе. Високи савет судства подсећа да су сви државни органи и функционери дужни да својим поступањем и понашањем одржавају поверење у независност и непристрасност судија и суда, као и да им је забрањено коришћење јавног положаја и јавно иступање којим се утиче на ток и исход судског поступка. Стога је и недопустиво пре правноснажног окончања судског поступка било кога јавно оглашавати кривим или јавно проглашавати невиним, а такође је недопустиво јавно прозивати судије за правни став изражен у правноснажној судској одлуци. Такође, забрињавају изјаве појединих народних посланика којима се доводи у питање право судија на слободу мишљења, изражавања и удруживања. Када се наведено повеже са најавом увођења „екстерне контроле судске власти“ може се закључити да је на делу намера да се судству одузму атрибути равноправне гране власти. Високи савет судства подсећа да је Предлогом Стратегије развоја правосуђа за период од 2019-2024. године, као општи циљ дефинисано даље јачање правне државе, јачање независности правосуђа и подизање нивоа поверења у правосудни систем“. Навела је да сматра да је то минимум онога што Савет треба да каже, а како је већ судија Славица Милошевић Газивода, то рекла да Савет задржи неки ниво, а у ставари је овим указано све што је кључно, урушавање система поделе власти, подривање правне државе, противправно мешање у другу грану власти и постојање непримереног тона и довођење у питање права судијама да изражавају своја мишљења као грађани, да се удружују и слично, а посебно оспоравање права судијама да имају своје мишљење у примени прописа када доносе одлуке, које се контролишу у вишој судској инстанци, и када су правноснажне, свако јавно анализирање и оспоравање о валидности одлуке, представља удар на целокупну судску власт и њену независност. Навела је да поводом понашања народних посланика у скупштини када су судија Александар Пантић и она били у скупштиници, као представници Високог савета судства, истакла је да је тада написала један Нацрт обраћања председници Народне скупштине Републике Србије, који је предала и председнику Високог савета судства, у нади да ће Савет на некој од седница то усвојити и послати Народној скупштини Републике Србије, што се нажалост није догодило, а односило се превасходно на то да онај ко је руководио Скупштином није нашао за сходно да казни посланика који се на овај начн обратио представницима Високог савета судства. Истакла је да су се судија Александар Пантић и она према свим посланицима понашали са изузетним уважавањем и поштовањем и тако су се и обраћали, и није било места да уђу у неку свађу у скупштини, али ова реченица је „драматична“ и управо показује како се од те гране власти доживљава судска власт и однос тих грана власти. Поводом дискусије члана Високог савета судства, Петра Петровића истиче да државни секретар у Министарству правде, није безначајан државни чиновник, нити ниски, анониман чиновник, јер сматра да када државни секретар Министарства правде излази са одређеним ставовима, он износи ставове Министарства правде, а уколико то није истина, онда би Министарство правде требало да се огради од његових изјава, што није учинило. Истакла је да накнадно објашњење које је изнело исто лице, државни секретар Министарства правде, о томе шта значи екстерна контрола судске власти је показатељ елементарног непознавања Устава, закона и тога шта представља Високи савет судства. И сада у Високом Савету судства не седе само судије, него седе и несудијски чланови. Стога се не може рећи да они врше екстерну контролу судске власти, него је Високи савет судства највиши орган судске власти, такав како је Уставом одређено да је састављен. Када у будућем Уставу буде на другачији начин предвиђен састав и број чланова, тада будући Високи савет судства ће бити орган судске власти, и не може се сматрати да ће се на тај начин вршити екстерна контрола судске власти. Објашњење које је накнадно дато просто „ не пије воду“ и због тога је лично веома забринута поводом тога која је права

намера. Додала је да овај пример показује колико није добро што у Стратегији развоја правосуђа о којој је претходни пут дискутовано, нема и не постоји ни назнака како се то Република Србија стратешки

опредељује према будућем положају судске власти, положају Високог савета судства, хоће ли он уопште постојати, која ће бити његова надлежност и превасходно око те намере да ли постоји намера да се уведе екстерна контрола судске власти или не. Ово објашњење које је господин Илић дао је потпуно нелогично, зато што састав Високог савета судства у коме седе и несудијски чланови, не значи да се врши екстерна контрола судске власти, када једном у Уставу буде писало да је такав састав, то ће бити орган судске власти и то је интерна контрола. Навела је да се салгасила са допуном Нацрта саопштења коју је доставио судија Саво Ђурђић. Први разлог због кога се слаже са допуном је управо ово указивање на потребу укључивања Високог савета судства у одређивање тог будућег положаја и системског правца у коме ће ићи однос ове три гране власти и општи положај судства и сматра да је то и те како потребно баш зато што се тренутно не зна какав ће бити будући концепт. Навела је да прва реченица из последњег пасуса допуне која се односи на услове за рад, је важна због тога што је изјава гласила да је судска власт „неодговорна“, са чиме се не слаже. Истакла је да сви позитивни коментари везану за напредак Републике Србије у погледу Поглавља 23 дати од стране Европске комисије, односе се управо на резултате које је дала судска власт. Судство се изборило са огромним бројем старих предмета уз мањак судија, мањак запослених и недовољно адекватне услове. Навела је да поздравља напоре Министарства правде на побољшању инфраструктуре, нове зграде, реновиране зграде и тд., али то несумљиво није довољно. Када се погледа ситуација у Врховном касационом суду, где нема довољно места да људи седе, у Привредном апелационом суду, што јој је лично познато јер је судија тог суда, а у Вишем суду у Београду, и о Првом основном суду у Београду да се и не говори. Када се од тих људи тражи да одговорно раде свој посао и ефикасно, онда је потребно и да им се обезбеде адекватни услови, како би они могли то да чине. Због тога поново подсећа на реченицу, на којој је на прошлој седници инсистирала да се унесе у Стратегију развоја правосуђа, а која се односи на обезбеђивање довољних финансијских средстава у буџету Републике Србије, како би правосуђе могло да одговори својим дужностима. Ово указивање на све ове проблеме са којима се правосуђе сусреће, не значи да треба аболитирати од одговорности оне који не раде добро свој посао, и сматра да се Савет бави таквима кроз питања дисциплинске одговорности, а да о томе Савет води рачуна и приликом предлагања кандидата у више судове, управо о њиховом раду и резултатима рада.

Након добијене речи, судија Матија Радојичић је изјавио да да му је драго што се ова седница одржава јер Високи савет судства не реагује адекватно сваки пут и приликом сваког напада на судије, него некад реагује, некад не реагује. Подсећа да задњих неколико седница је предлагао још нека саопштења али да једноставно није наишао на одзив од стране других чланова Савета. Сматра да је Високи савет судства ту да заштити све судије у свом послу, и да Савет подсети све припаднике јавног живота, политике, да немају право због свог кодекса да коментаришу актуелне предмете и да самим тим нарушавају углед правосуђа. Навео је да у Србији и те како има храбрих и одговорних судија, да они представљају огромну већину нашег правосудног система, да наравно да у сваком житу се нађе и по неки „кукољ“ али такође сматрам да једноставно спочитавање судијама да нису

довољно храбре то није истина јер судије свакодневно излазе пред окривљене и саопштавају најгоре и најтеже временске казне и ту судије показују своју храброст, а то што неке судије или огромна већина судија не излази пред медије једноставно сматрају да су њихови ставови и њихове одлуке су садржани у оним својим одлукама и да немају потребе да излазе у јавност и да образлажу своје ставове о пресудама и своје политичке ставове. У односу на Нацрт саопштења, који је накнадно достављен као допуна, истиче да имајући у виду да је у

дискусији код неких колега изазвало жељу да не буде у саопштењу, сматра да Високи савет судства треба да штити независност судија у свом поступању али треба да се стара и о побољшању материјалног статуса свих судија у Србији. Предложио је да се направи једна мало већа студија око тог проблема, и да се има виду просечну плату у свим државама бивше СФРЈ која у разним сегментима одступа, у неким државама је преко 800 евра, а у Србији је прешла 500 евра итд. и да се направи једна пропорција у некој земљи је просечна плата толика, а просечна плата судије је толика и да се сачини један табеларни приказ где ће се утврдити заиста колика је плата судије у Србији односно плата судија у региону, а да основни параметар буде просечна плата у некој земљи која показује тај стандард. Истакао је да се судије не могу бавити ни једним другим додатним послом, те је због тога и изразио жељу да се наши закони што се тиче тога промене, да се судијска плата а касније и пензија обрачунава на другачији начин. Многе судије када оду у пензију имају изузетно ниске пензије што опет на неки начин је атак на неко размишљање потенцијално судија шта ће да раде када оду у пензију. Сматра да је потребно да се уради једна посебна студија која би требала да се направи о овоме и да се у том смислу и промене правосудни закони који ће омогућити судијама један пристојан живот када оду у пензију и да је то један од задатака Високог савета судства да се стара о материјалном положају судија и у том контексту предлаже да се то и студиозно објасни кроз једну табеларну слику свих земаља у региону са којима се Србија обично пореди у разним економским параметрима. Навео је да би било корисно да на некој од наредних седница Високи савет судства да једно посебно саопштење које би се односило на материјални положај судија и да судије које читају ове записнике и које гледају сваку одлуку и сваки наслов Високог савета судства, схвате да у овом телу седе људи којима је циљ да судије имају знатно побољшан материјални статус и предложио је да се на некој од наредних седница након ове извршене студије направи још једно саопштење везано за ово изузетно важно питање и да судије које прате рад Савета схвате да у овом Савету седе људи који мисле о материјалном статусу судија, како статусу судија који су запослени тако и о будућем пензионском статусу јер судијама је онемогућено да раде било шта друго такав је ригидан Закон о судијама, изузев неких предавања стручног карактера.

Након добијене речи судија Славица Милошевић Газивода је истакла да се јавља за дискусију поводом излагања судије Матије Радојичића, истичући да апсолутно није тачно ово што је на почетку речено да Високи савет судства рестрективно доноси саопштења и да је судија Матија Радојичић пар пута покушавао да заштити неког судију али да није наишао да подршку других чланова Савета. Ниједном није стављено на дневни ред нити је дискутовано нити је гласано, а да јесте сигурно би имао подршку. Истакла је да није лепо да се каже да неко од чланова Савета није имао подршку да се заштити неко од судија.

Драгомир Милојевић, председник Савета је истакао да постоје изјаве судија које кажу да судије нису храбре. Навео је да подсећа да судија када се појави у медијама мора

да буде такав да његово појављивање одражава ауторитет, интегритет, достојанство судијске функције и мора да се стара да се очува позитивна перцепција целе судијске заједнице.

Након добијене речи судија Бранислава Горавица је истакла да осећа потребу да каже да судија Матија говори истину, и истакла да је на седници чији број може се наћи јер има траг на записнику, предложила да Савет реагује поводом изјава Бошка Обрадовића у

којима је на непримерен начин чак означавао криминалцима председника Вишег суда у Београду и председника Привредног суда у Београду. На тој седници Савет је закључио да треба сви чланови Савета да се упознају са тим материјалима и изјавама па да се на некој од наредних седница о томе и изјасни. Навела је да је судија Матија Радојичић заиста на некој наредној седници подсетио на то, али можда је пропустио да напише неки нацрт саопштења јер је лакше кад постоји неки текст, тако да просто истина је негде на средини. Није тачно ни да други чланови Савета нису хтели него нису били упознати, али чињеница је да Савет није осудио то понашање, а било је за осуду.

Након добијене речи, судија Матија Радојичић је истакао да мисли да ја на тој седници када се то одложило није био присутан, и навео је да у тим ситуацијама нема потребе да се седница одлаже, већ треба да се прекине уз одређивање паузе од пола сата како би се чланови Савета упознали и да се потом настави и донесе саопштење.

Након добијене речи судија Саво Ђурђић је навео да је као већина чланова Савета предлагао више пута да се донесе одређено саопштење. Некад је Савет усвојио те предлоге, некад није. Навео је да сматра да о свим битним изјашњењима о правосуђу, о судовима, о судијама које имају шири значај треба да се Савет изјашњава. Истако је да је у једном периоду раније Савет добро кренуо, и није се сувише често изјашњавао, али се изјашњавао увек кад је било потребно, када је актуелно и од ширег интереса за судије, када је то било на националним фреквенцијама неке изјаве које су биле радикалне, негативне, искључиве. Истако је да Савет треба и даље да ради иако се чланови сећају да је Савет успео, када је лично иницирао да се везано за онај наступ у Скупштини када је био први пут прозиван не само судија Мајић, него и судија Хациомеровић неаргументовано и без права да се одбрани неприсутан ту итд. да Савет донесе неко саопштење које је и донето, истина 10-15 дана након тог догађаја. Предмет данашње расправе је, пре свега, инициран изјавама председника Републике половином јануара на конференцијама за штампу о актуелним предметима и јавно прозивање по имену одређених судија на тим конференцијама и појединих окривљених и о судбинама тих предмета што није посао и није у реду, и навео је да што се тиче дискусије члана Високог савета судства, Петра Петровића коју је изнео поводом изјаве државног секретара, изјављује да се иста не може прихватити да он није високо позиционирани државни функционер. Његова изјава нема елементе званичне политике. Први пут се чује за то да се модел Француске предлаже нама и некоректно се интерпретира, незналачки се интерпретира, јер се каже да председник Републике поставља, а у ствари он само именује на основу предлога одговарајућих правосудних органа Републике Француске. Навео је да не може ни државни секретар да говори неодговорно, да практично пропагира, да говори о некој приватној можда политици, тим пре што је Министарство правде изашло да подржи, и да објашњење да није он погрешио када је говорио о екстерној контроли судске власти и

да ли су објашњење које је спорно то значи да је Министарство правде стало иза ове изјаве. Навео је да у једној здравој држави парламентаризма требало би тражити одговорност тог државног секретара као што би сутра тражили његову одговорност да је то радио или неко од чланова Савета и то не треба да прође незапажено и без реакције без обзира шта је закључак Високог савета судства. Навео је да зато остаје код оног текста који је понудио у виду Нацрта саопштења, и предложио да се исти прикључи некако записнику. Истакао је да подржава Матијин предлог да Савет треба да има тематске области материјалног положаја судова и судија и да Савет треба да има то у програму рада то је иначе једна од следећих тачака ове седнице.

- **Високи савет судства** [REDACTED] **донео следеће:**

„САОПШТЕЊЕ

Високи савет судства изражава озбиљну забринутост због понашања и изјава високих државних функционера, којима се у јавности ствара неповерење у правосуђе и руши ауторитет суда и судија. Тиме се подрива Уставом загарантована подела власти, као темељни основ правне државе. Високи савет судства подсећа да су сви државни органи и функционери дужни да својим поступањем и понашањем одржавају поверење у независност и непристрасност судија и суда, као и да им је забрањено коришћење јавног положаја и јавно иступање којим се утиче на ток и исход судског поступка. Стога је и недопустиво пре правноснажног окончања судског поступка било кога јавно оглашавати кривим или јавно проглашавати невиним, а такође је недопустиво јавно прозивати судије за правни став изражен у правноснажној судској одлуци. Такође, забрињавају изјаве појединих народних посланика којима се доводи у питање право судија на слободу мишљења, изражавања и удруживања. Када се наведено повеже са најавом увођења „екстерне контроле судске власти“ може се закључити да је на делу намера да се судству одузму атрибути равноправне гране власти.

Високи савет судства подсећа да је Предлогом Стратегије развоја правосуђа за период од 2019-2024. године, као општи циљ дефинисано даље јачање правне државе, јачање независности правосуђа и подизање нивоа поверења у правосудни систем.“

3. Разматрање и усвајање Годишњег програма рада Високог савета судства за 2020. годину;

Драгомир Милојевић, председник Савета истакао је да је у материјалу за седницу достављен Нацрт годишњег програма рада Високог савета судства, и навео да је Високи савет судства у обавези да донесе Годишњи програм рада за 2020. годину, и поводом ове тачке дневног реда отворио је дискусију.

Након добијене речи, судија Бранислава Горавица је навела да под тачком два „Анализа потребног броја судија у судовима“, има примедбу да није логично да се то обавља само у јануару и фебруару и предлаже да то буде квартално јер у пракси Савет то и ради отприлике пре расписивања сваког огласа, али најмање квартално барем четири пута годишње, и предлаже да се још за неке месеце унесе ова активност. У тачки три

сматра да треба да стоји: „оглашавање и спровођење поступка избора“, а не само „спровођење“, као што пише и под тачком пет. У тачки седам није уопште добро формулисана активност и да треба да гласи: „вредновање рада судија које су изабране први пут на период од три године, судија које навршавају три године на сталној судијској функцији, то је кад прво редовно после три године од када су на сталној и на основу одлуке Савета поводом пријаве на оглас“, тако треба да буде формулисано, а не овакако како овде пише. У тачки десет, није сигурна да ли то треба да се мења, а поставила је питање због чега је ажурирање информатора о раду Савета предвиђено само у фебруару 2020. године. Сматра да би требало барем још једном током године. Навела је да у осталим

активностима које нису побројане у плану, тачка која гласи „престанак судијске функције“ то није активност него активност треба да гласи: „доношење одлука о престанку судијске функције“. Навела је да ово што је болдовано везано за амандмане на Устав, а што је била дилема да ли да се уопште ставља јер се не зна да ли ће током ове године уопште бити предлог амандмана због динамике рада Скупштине, и предлаже да уместо овако наведеног се дефинише као праћење, разматрање и давање мишљења о правним актима, документима, који су из области правосуђа и односе се на надлежности Савета. На овај начин би се једном општом формулацијом обухватио и највиши правни акт без да се именује, па ако се деси да буду измене Устава то ће бити у активности Савета, а ако не биће они правни акти које треба Савет да разматра. Навела је да не стоји реч „реформе“, већ Стратегија развоја. Предложила је да није лоше да се у Годишњи план Савета унесе ово што је судија Матија

Радојичић предложио, а то је израда упоредно правне анализе о материјалном положају у правосуђу, и иницирање измена прописа у том правцу.

Након добијене речи, судија Александар Пантић је навео да се не слаже са предлогом око анализе потребног броја судија у судовима како је предложено да треба три до четири пута годишње да се врши. Истакао је да анализа потребног броја судија у судовима је довољна једном годишње да се уради то на почетку године, и сматра да би требало да се дода март и април јер да би се урадила анализа потребног броја судија у судовима мора да постоји годишњи извештај о раду судова где се види тачно и оптерећеност судова и судија на основу тог годишњег извештаја врши се анализа потребног броја судија, а како се он израђује негде марта месеца те из тих разлога треба додати април и мај за анализу потребног броја судија у судовима.

Након добијене речи, судија Саво Ђурђић је навео да што се тиче континуиране активност Савета која се налази у плану активности праћење, разматрање и давање мишљења на амандмане Устава Републике Србије, је превазиђена формулација амандмани на Устав Републике Србије, та активност више не постоји. Постоји предлог Владе Републике Србије упућен Скупштини и предлаже једну адекватнију формулацију која ће укључити све те системске промене укључујући и разматрање предлога Владе на Устав Републике Србије уколико буде у процедури, која тематика би се разматрала тромесечно.

- **Високи савет судства** [REDACTED] **донео Годишњи програм рада Високог савета судства за 2020. годину, који је саставни део овог записника.**

4. Разматрање захтева за упућивање судије на рад у други суд;

Драгомир Милојевић, председник Савета је навео да је председник Вишег суда у Чачку обавестио Високи савет судства да Мирјани Павловић, судији Основног суда у Чачку, која је решењем Високог савета судства упућена на рад у Виши суд у Чачку, почев од 1. марта 2019. године, а најдуже годину дана, истиче рок на који је упућена 1. марта 2020. године. С тим у вези одржана је седница свих судија Вишег суда у Чачку на којој је једногласно одлучено да се поднесе захтев Високом савета судства да се изврши избор још једног судије или да се поново донесе решење о упућивању судије Мирјане Павловић на рад у Виши суд у Чачку. Такође, седница свих судија Основног суда у Чачку је сагласна са упућивањем судије Мирјане Павловић у Виши суд у Чачку, а и судија Мирјана Павловић је доставила своју писану сагласност за упућивање.

- Високи савет судства [REDACTED] донео

РЕШЕЊЕ

МИРЈАНА ПАВЛОВИЋ, судија Основног суда у Чачку упућује се на рад у Виши суд у Чачку, почев од 1. марта 2020. године, а најдуже на годину дана.

5. Доношење одлуке о престанку судијске функције због навршења радног века;

- Високи савет судства [REDACTED] донео

ОДЛУКУ -о престанку судијске функције-

РАДОВАНКИ КАРЛИЧИЋ, судији Вишег суда у Новом Пазару престаје судијска функција 3. фебруара 2020. године, услед навршења радног века.

- Високи савет судства [REDACTED] донео

ОДЛУКУ -о престанку судијске функције-

СРЕТЕНУ БУЋИЋУ, судији Основног суда у Лесковцу, престаје судијска функција 9. фебруара 2020. године, услед навршења радног века.

- **Високи савет судства** [REDACTED] **донео**

О Д Л У К У
-о престанку судијске функције-

ДУШАНКИ РАДОВАЦ, судији Прекршајног суда у Руми престаје судијска функција 17. фебруара 2020. године, услед навршења радног века.

- **Високи савет судства** [REDACTED] **донео**

О Д Л У К У
-о престанку судијске функције-

ЉИЉАНИ СОФРОНИЋ, судији Вишег суда у Шапцу престаје судијска функција 17. фебруара 2020. године, услед навршења радног века.

- **Високи савет судства** [REDACTED] **донео**

О Д Л У К У
-о престанку судијске функције-

ЈАДРАНКИ БУЉЕВИЋ, судији Основног суда у Новом Саду престаје судијска функција 20. фебруара 2020. године, услед навршења радног века.

- **Високи савет судства** [REDACTED] **донео**

О Д Л У К У
-о престанку судијске функције-

ГОРИЦИ МИЛЕТИЋ, судији Основног суда у Врању престаје судијска функција 21. фебруара 2020. године, услед навршења радног века.

- **Високи савет судства** [REDACTED] **донео**

О Д Л У К У
-о престанку судијске функције-

БРАНКИ БАНЧЕВИЋ, судији Апелационог суда у Новом Саду престаје судијска функција 21. фебруара 2020. године, услед навршења радног века.

- **Високи савет судства** [REDACTED] **донео**

О Д Л У К У
-о престанку судијске функције-

ДОБРИЛИ ПРАВДИЋ, судији Вишег суда у Крушевцу престаје судијска функција 24. фебруара 2020. године, услед навршења радног века.

6. Разно:

-Доношење Одлуке о измени Одлуке о именовању члана Комисије Вишег суда у Новом Саду за спровођење поступка вредновања и утврђивање оцене рада судија и председника Основног суда у Бачкој Паланци и Основног суда у Новом Саду.

Драгомир Милојевић, председник Савета је навео да је председник Вишег суда у Новом Саду, доставио дана 17. јануара 2020. године Високом савету судства допис, с предлогом да се измени Одлука Високог савета судства која се односи на Комисију Вишег суда у Новом Саду, те да се уместо судије Татјане Илић за председника Комисије Вишег суда у Новом Саду за спровођење поступка вредновања и утврђивање оцене рада судија и председника Основног суда у Бачкој Паланци и Основног суда у Новом Саду именује судија Јадранка Мали, судија Вишег суда у Новом Саду. Као разлоге за доношење ове одлуке навео је да је Одлуком Високог савета судства 119-00-2519/2019-01 од 24.12.2019. године, Татјана Илић, судија Вишег суда у Новом Саду изабрана за судију Апелационог суда у Новом Саду.

- **Високи савет судства** [REDACTED] **донео**

О Д Л У К У

I

ТАТЈАНИ ИЛИЋ, судији Апелационог суда у Новом Саду, престаје дужност председника Комисије Вишег суда у Новом Саду за спровођење поступка вредновања и утврђивање оцене рада судија и председника Основног суда у Бачкој Паланци и Основног суда у Новом Саду.

II

ЈАДРАНКА МАЛИ, судија Вишег суда у Новом Саду именује се за председника Комисије Вишег суда у за спровођење поступка вредновања и утврђивање оцене рада судија и председника Основног суда у Бачкој Паланци и Основног суда у Новом Саду.

- **Доношење одлуке о стављању ван снаге одлуке о расписивању огласа за именоване судија поротника од 9.12.2019. године и доношење нове одлуке о расписивању огласа за именоване судија поротника**

Драгомир Милојевић, председник Савета је истакао да је на седници одржаној 9.12.2019. године Савет је донео одлуку о расписивању огласа за именоване судија поротника у 37 судова (који није објављен у „Службеном гласнику“). У међувремену, поједини судови су повећали захтев за бројем судија поротника, док су други судови одустали од захтева да се распише оглас за њихов суд због чега је потребно да се стави ван снаге одлука о оглашавању огласа за именоване судија поротника од 9.12.2019. године и донесе нова одлука о расписивању огласа за именоване судије поротника, која би обухватила све нове захтеве судова.

- **Високи савет судства [REDACTED] донео одлуку о стављању ван снаге одлуке о расписивању огласа за именоване судија поротника у 37 судова од 09.12.2019. године.**
- **Високи савет судства [REDACTED] донео одлуку о расписивању огласа за именоване судија поротника у судовима Републике Србије и то:**

1.	Виши суд у Врању	7
2.	Виши суд у Јагодини	2
3.	Виши суд у Лесковцу	4
4.	Виши суд у Неготину	6
5.	Виши суд у Новом Пазару	8
6.	Виши суд у Панчеву	7
7.	Виши суд у Прокупљу	6
8.	Виши суд у Смедереву	3
9.	Виши суд у Сремској Митровици	3

10.	Виши суд у Ужицу	9
11.	Виши суд у Чачку	4
12.	Виши суд у Шапцу	3
13.	Основни суд у Алексинцу	2
14.	Основни суд у Аранђеловцу	1
15.	Основни суд у Брусу	5
16.	Основни суд у Врбасу	1
17.	Основни суд у Вршцу	5
18.	Основни суд у Деспотовцу	6
19.	Основни суд у Ивањици	8
20.	Основни суд у Јагодина	5
21.	Основни суд у Књажевцу	3
22.	Основни суд у Крушевцу	24
23.	Основни суд у Лазаревцу	4
24.	Основни суд у Лозници	16
25.	Основни суд у Неготину	16
26.	Основни суд у Новом Пазару	7
27.	Основни суд у Параћину	5
28.	Основни суд у Петровцу на Млави	1
29.	Основни суд у Пожеги	7
30.	Основни суд у Прибоју	5
31.	Основни суд у Пријеполу	2
32.	Основни суд у Руми	1
33.	Основни суд у Сенти	3
34.	Основни суд у Сремској Митровици	3
35.	Основни суд у Трстенику	3
36.	Основни суд у Ужицу	6
37.	Основни суд у Шапцу	8
38.	Привредни суд у Краљеву	1
39.	Привредни суд у Панчеву	2
40.	Привредни суд у Сремској Митровици	2
41.	Привредни суд у Чачку	2

- Разматрање захтева за упућивање на студијско путовање

-Високи савет судства [REDACTED] донео

О Д Л У К У

ОДОБРАВА СЕ студијско путовање Вери Софреновић, судији Вишег суда у Београду, у Сарајево, у периоду од 25. до 27. фебруара 2020. године, ради учешћа на

Конференцији на тему приступа правди за децу у Сарајеву, Босни и Херцеговини.

- Предлог за оглашавања избора у Привредном апелационом суду

Бранислава Горавица је обавестила присутне да се председница Привредног апелационог суда обратила дописом Савету у коме је навела да су у Привредном апелационом суду упражњена три судијска места (двоје судије је изабрана у Врховни касациони суд, а један судија је отишао у пензију) и да предлаже да се огласи избор за троје судија у Привредном апелационом суду.

Седница завршена у 11,20 часова

Записник саставила:

Мила Стаменковић

**ПРЕДСЕДНИК
ВИСОКОГ САВЕТА СУДСТВА**

Драгомир Милојевић